

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 72.857 van 31 maart 1998
in de zaak A. 76.957/XII-835.**

In zake : Ria DE BREUCKER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VERSTREPEN,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Rotterdamstraat 23

tegen :

de gemeente MOL, vertegenwoordigd door het
college van burgemeester en schepenen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Ria DE BREUCKER op 29 december 1997 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 15 september 1997 van de gemeenteraad van Mol "met als voorwerp het heffen van een belasting op het aanvoeren of laten aanvoeren van afvalstoffen op de daartoe vergunde bedrijfsterreinen en/of verwerkingsinstallaties, dienstjaar 1997";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien het verslag over het beroep tot nietigverklaring opgemaakt door Auditeur J. LUST, op grond van artikel 93 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gezien het verslag over de vordering tot schorsing opgemaakt door Auditeur J. LUST;

Gelet op de beschikkingen van 23 februari 1998, houdende bevel tot neerlegging van het verslag over het beroep tot nietigverklaring en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 maart 1998;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. VERSTREPEN, die verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat K. VAN OVERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. LUST;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gemeenteraad van Mol op 15 september 1997 besloten heeft om voor het dienstjaar 1997 een belasting te heffen "op het aanvoeren of laten aanvoeren van afvalstoffen, dat op de daartoe vergunde bedrijfsterreinen en/of verwerkingsinstallaties van de belastingsplichtigen wordt opgeslagen en/of afgevoerd"; dat die beslissing (artikel 2) als belastingplichtige aanwijst: "de natuurlijke of rechtspersoon, die op grond van een overheidsbeslissing gemachtigd werd gedurende het belastingsjaar afvalstoffen aan te voeren of te laten aanvoeren op de daartoe vergunde bedrijfsterreinen en/of verwerkingsinstallaties, respectievelijk (...) degene die zonder de vereiste machtiging zich met bovenvermelde activiteiten inlaat" en het bedrag van de belasting (artikel 3) vaststelt op 0,5 frank per kilo-

gram afval dat wordt aangevoerd; dat het belastingreglement op 27 oktober 1997 in de gemeente is bekendgemaakt;

2. Overwegende dat de verzoekende partij haar belang bij het annulatieberoep als volgt adstrueert: het bestreden belastingreglement is van toepassing op haar werkgever, de n.v. VAN GANSEWINKEL CHEMIE; het reglement zal ertoe leiden dat die vennootschap "zal herlocaliseren buiten de gemeente Mol" hetgeen de raad van bestuur van de vennootschap reeds "principieel (heeft) overwogen"; voor haarzelf evenwel is de tewerkstelling in de gemeente Mol "van primordiaal belang" omdat zij in die gemeente samenwoont met haar vriend die daar opgegroeid is, omdat zij in die gemeente haar vriendenkring heeft en omdat zij onderhandelt over de aankoop van een woning aldaar; in geval van herlocalisatie van het bedrijf zal zij hoogstens een vergoeding kunnen vorderen voor de verbreking van haar arbeidsovereenkomst;

3.1. Overwegende dat voor de beoordeling van het belang van de verzoekende partij rekening gehouden moet worden met volgende feitelijke gegevens: het belastingreglement is niet op haarzelf van toepassing; het is wel van toepassing op de n.v. VAN GANSEWINKEL CHEMIE, die op 11 april 1996 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen een milieuvergunning bekomen heeft om op haar vestiging te Mol afval op te slaan, te sorteren en te behandelen; naar luid van de niet met bewijzen gestaafde uiteenzetting van de raadsvrouw van verzoekster ter terechtzitting is de n.v. VAN GANSEWINKEL CHEMIE de rechtsopvolger van de b.v.b.a. SPECIALE REINIGINGSDIENSTEN VAN GANSEWINKEL; laatstgenoemde b.v.b.a. heeft op 7 juli 1993 met verzoekster een arbeidsovereenkomst voor bedienden gesloten, waarin als plaats van tewerkstelling de gemeente Mol voorzien is met dien verstande dat "dit element niet als wezenlijk beschouwd (wordt) en (dat) de werknemer

een grotere actieradius van tewerkstelling (aanvaardt)"; de raad van bestuur van de n.v. VAN GANSEWINKEL CHEMIE heeft in vergadering van 16 december 1997 besloten een annulatieberoep -geen vordering tot schorsing- in te dienen tegen het belastingreglement, hij heeft te dien einde een raadsman aangesteld en daarbij overwogen: "Als de procedure niet slaagt wordt herallocatie overwogen"; op 16 maart 1998 heeft dezelfde raad van bestuur, na in kennis gesteld te zijn geworden van het auditoraatsverslag in de onderhavige zaak, besloten aan "het management opdracht (te geven) om enerzijds te prospecteren naar een andere bedrijfsligging en anderzijds het dossier voor het nieuwe depot in Moeskroen in prioriteit aan te pakken en de mogelijke samenvoeging van de locatie Mol naar de nieuwe locatie in Moeskroen qua kosten en baten uit te tekenen";

3.2.1. Overwegende dat verzoekster geen rechtstreeks persoonlijk belang heeft bij de vernietiging van het belastingreglement; dat het belang dat zij aanvoert onrechtstreeks is en steunt op de vrees dat haar werkgever -de rechtspersoon die zij als haar werkgever aanwijst- ten gevolge van de bestreden beslissing zijn vestiging in de gemeente Mol zal verlaten in welk geval zij, gelet op haar verbondenheid met de gemeente, geen andere mogelijkheid zal hebben dan haar arbeidsovereenkomst met haar werkgever te laten verbreken;

3.2.2. Overwegende dat, daargelaten de vraag of de vrees voor het beëindigen van een arbeidsovereenkomst aan een werknemer een voldoende grondslag biedt om in de plaats van de werkgever de vernietiging te vorderen van een beslissing waarbij uitsluitend die werkgever een rechtstreeks belang kan doen gelden, te dezen vastgesteld wordt dat de uiteenzetting van verzoekster de Raad van State er niet van overtuigt dat de n.v. VAN GANSEWINKEL CHEMIE het definitief verschuldigd

zijn van de belasting zal aangrijpen om haar vestiging in Mol te sluiten;

3.2.3. Overwegende vooreerst dat niet blijkt welke precieze weerslag de belasting zal hebben op het bedrijfsresultaat van de vennootschap; dat er dan ook niet kan uitgemaakt worden of het in redelijkheid denkbaar is dat de vennootschap in de verplichting om de gemeentelijke belasting te betalen een reden kan vinden om haar activiteiten in de gemeente Mol te staken en ze naar een andere gemeente over te brengen;

Overwegende vervolgens dat de door verzoeker voorgelegde beslissingen van de raad van bestuur van de n.v. VAN GANSEWINKEL CHEMIE, waarin zij het bewijs ziet dat haar vrees gegrond is, vaag gesteld zijn; dat de beslissing van 16 december 1997 stelt dat, in geval het annulatieberoep van de vennootschap verworpen wordt, een verplaatsing van de activiteiten in overweging zal genomen worden; dat de beslissing van 17 maart 1998 aan de bestuurders de opdracht geeft om "te prospecteren" naar een andere bedrijfsligging, om het dossier van "het nieuwe depot" in Moeskroen "in prioriteit aan te pakken" en om de voor- en nadelen te onderzoeken van de samenvoeging van het depot te Mol met "de nieuwe locatie te Moeskroen"; dat de verwijzing naar het in overweging nemen, naar prospectiewerk, naar het aanpakken van een dossier en naar een onderzoek van voor- en nadelen verbonden aan een bepaalde vestigingsplaats niet als een echte stellingname ten aanzien van de toekomstige vestigingsplaats kan worden gezien en zeker niet als een definitieve stellingname waarop niet meer kan of zal teruggekomen worden; dat het daarenboven opvalt dat de beslissing van 17 maart 1998 verwijst naar "de reeds lopende procedure om een chemisch depot te starten in een andere locatie, nl. Moeskroen", hetgeen, in acht genomen het feit dat dezelfde raad van bestuur op 16 december 1997 had besloten om slechts in geval het

annulatieberoep een negatief resultaat zou kennen aan een overplaatsing te denken, erop wijst dat die mogelijke overplaatsing niet zozeer afhangt van het al dan niet verschuldigd zijn van een gemeentebelasting dan wel van andere, ter zake niet dienende motieven;

3.2.4. Overwegende dat de verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat haar vrees dat haar werkgever zijn bedrijvigheid naar een andere gemeente zal verplaatsen op ernstige gronden berust; dat zij helemaal niet aannemelijk maakt dat die overplaatsing haar enige of haar dominante oorzaak zal vinden in het bestreden besluit; dat in die omstandigheden zij niet het wettelijk vereiste belang bezit om de gemeenteraadsbeslissing van 15 september 1997 te bestrijden; dat de vordering kennelijk onontvankelijk is;

4. Overwegende dat de verwerping van de hoofdvordering tot gevolg heeft dat ook de vordering tot schorsing van de ten uitvoerlegging van de bestreden beslissing moet verworpen worden;

5. Overwegende dat verzoekster zowel op het verzoekschrift waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd als op het annulatieberoep voor een bedrag van 7 000 frank fiscale zegels aangebracht heeft; dat overeenkomstig artikel 70, § 1, tweede lid, van het algemeen procedurereglement een verzoeker, die een vordering tot vernietiging en een vordering tot schorsing indient, ermee kan volstaan enkel het verzoekschrift tot schorsing te zegelen; dat artikel 70, § 1, derde lid, van hetzelfde reglement de Raad van State toelaat in geval van kennelijke onontvankelijkheid van het annulatieberoep de beide vorderingen af te doen zonder dat nog bijkomend zegels moeten worden aangebracht op het annulatieberoep; dat, die gegevens in acht genomen, er reden is om het bedrag van 7 000 frank

fiscale zegels, dat verzoekster gekleefd heeft op het annulatieberoep, terug te betalen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering, bepaald op zeventuizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 4.

Het door de verzoekende partij ten onrechte gekweten zegelrecht van zeventuizend frank dient haar te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op eenendertig maart
1900 achtennegentig, door :

de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

A. VANDENDRIESSCHE.